

STAROSTA BRZESKI

ul. Robotnicza 20

49-300 Brzeg

Starostwo Powiatowe w Brzegu

KANCELARIA

Brzeg, dn. 17.06.2016r.

OŚ.6222.1.2016.SŚ

(za zwrotnym potwierdzeniem odbioru)

17-06-2016

wysl.

POLECONY

DECYZJA

za zwrotnym
potwierdzeniem odbioru

Na podstawie art. 155 i 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 23) oraz z art. art. 185 ust.1, 192 i art. 214 ust.5, art. 217a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013r., poz. 1232 z późniejszymi zmianami), po rozpatrzeniu wniosku znak BOŚ 1/16, z dnia 08.01.2016r. Pana Krzysztofa Urbanka Dyrektora Zakładu w Brzegu, działającego na podstawie pełnomocnictwa Zarządu Zakładów Tłuszczowych „Kruszwica” S.A., ul. Niepodległości 42, 88-150 Kruszwica, w sprawie zmiany decyzji Starosty Brzeskiego Nr OŚ.7644/6/06, z dnia 29.11.2006r. ze zmianami, udzielającej Zakładom Tłuszczowym „Kruszwica” Spółka Akcyjna z siedzibą w Kruszwicy pozwolenia zintegrowanego dla instalacji energetycznego spalania paliw oraz instalacji do produkcji oleju rzepakowego i margaryny wraz z instalacjami pomocniczymi, zlokalizowanych w Brzegu przy ul. Ziemi Tarnowskiej 3

o r z e k a m

- I. Zmienić za zgodą strony decyzję Starosty Brzeskiego Nr OŚ.7644/6/06, z dnia 29.11.2006r., udzielającą pozwolenia zintegrowanego Zakładom Tłuszczowym „Kruszwica” Spółka Akcyjna z siedzibą w Kruszwicy dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej ponad 50 MW_t oraz instalacji do produkcji lub przetwórstwa produktów spożywczych z surowych produktów roślinnych o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę wraz z instalacjami pomocniczymi, zlokalizowanych w Brzegu przy ul. Ziemi Tarnowskiej 3 (zmienioną decyzjami o nr: OŚ.7644/3/07 z dnia 15.02.2007r., OŚ.7644/29/07 z dnia 22.01.2008r., OŚ.7644/13/08 z dnia 14.04.2010r., OŚ.7644/16/10 z dnia 15.09.2010r., OŚ.7644/18/10 z dn. 09.11.2010r., OŚ.6222.1.2012.SŚ z dnia 09.03.2012r., OŚ.6222.4.2012.SŚ z dnia 06.11.2012r., OŚ.6222.7.2013.SŚ z dnia 31.01.2014r., OŚ.6222.7.2014.SŚ z dnia 02.12.2014r. oraz wygaszonego w części decyzją nr OŚ.6222.1.2011, z dnia 19.01.2011r.), w następujący sposób:
- II. **Skreślić całą treść punktu I. ww. decyzji i dopisać nową treść punktu o następującym brzmieniu:**

Udzielić Zakładom Tłuszczowym „Kruszwica” Spółka Akcyjna, ul. Niepodległości 42, 88-150 Kruszwica pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o łącznej mocy nominalnej ponad 50 MW_t oraz instalacji do produkcji lub przetwórstwa produktów spożywczych z surowych produktów roślinnych o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę wraz z instalacjami połączonymi technologicznie, zlokalizowanych w Brzegu przy ul. Ziemi Tarnowskiej 3.
- III. **Skreślić całą treść punktu III.1. ww. decyzji i dopisać nową treść punktu o następującym brzmieniu:**

1. Pozwolenie zintegrowane, ze względu na znaczące powiązania technologiczne, obejmuje w praktyce prawie cały zakład, traktowany jako instalacja do produkcji oleju roślinnego, śruty i margaryny.

Zakłady Tłuszczowe Kruszwica S.A. posiadają na terenie Zakładu w Brzegu przy ul. Ziemi Tarnowskiej 3, dwie instalacje typu IPPC i są to:

- instalacja technologiczna do produkcji produktów spożywczych o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę,
- instalacja energetycznego spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej ponad 50MW.

W skład w/w instalacji wchodzi instalacja oczyszczalni ścieków. Oczyszczalnia ścieków nie jest samodzielną instalacją, jest powiązana technologicznie z obiektem w/w instalacjami.

W oczyszczalni wyodrębnia się urządzenia do oczyszczania ścieków:

- przemysłowych z produkcji tłuszczów roślinnych - czyszczenie mechaniczno - chemiczno - biologiczne,
- opadowych, pochłodniczych, barometrycznych, popłuczyn ze stacji uzdatniania wody - czyszczenie mechaniczne - piaskownik.

Pozwolenie zintegrowane obejmuje również pozostałe instalacje powiązane technologicznie z instalacją główną:

- Stację Uzdatniania Wody,
- Instalacje chłodnicze,
- Instalację sprężonego powietrza,
- Magazyny.

Instalacja technologiczna do produkcji produktów spożywczych obejmuje wydziały technologiczne:

- Olejarnia,
- Rafineria,
- Margarynownia,
- Rozlewnia olejów spożywczych.

Produkcja surowego oleju rzepakowego wstępnie oczyszczonego przebiega w następujących etapach:

- przyjmowanie i magazynowanie nasion rzepaku w silosach,
- tłoczenie oleju,
- ekstrahowanie oleju,
- odszlamowanie oleju i produkcja lecytyny,
- magazynowanie oleju surowego.

Oleje surowe otrzymane w procesie tłoczenia lub ekstrakcji zawierają szereg substancji towarzyszących jak barwniki, fosfaty, śluzy, wolne kwasy tłuszczowe oraz produkty rozpadu: aldehydy, ketony i niższe kwasy tłuszczowe. Wszystkie te substancje tworzą zanieczyszczenia oleju. Proces całkowitego oczyszczania oleju nazywa się rafinacją i składa się z trzech etapów: neutralizacji, bielienia, dezodoryzacji

Proces produkcyjny stosowany w margarynowni polega na wytworzeniu stałych tłuszczów roślinnych zwanych margarynami. Margarynę otrzymuje się w efekcie krystalizacji emulsji tłuszczów roślinnych, bądź roślinnych i zwierzęcych (faza olejowa) z wodą, mlekiem (faza wodna) z dodatkiem emulgatora, lecytyny, witamin, aromatów, soli, kwasu cytrynowego, konserwantów, barwników. W zależności od rodzaju margaryny, jakościowy i ilościowy skład fazy wodnej i olejowej jest

precyzowany przez odpowiednie normy i receptury. Przemysłowa produkcja margaryny obejmuje następujące etapy:

- przygotowanie roztworów dodatków do fazy wodnej i olejowej,
- namierzanie składników i przygotowanie fazy wodnej i emulsji olejowej,
- wytworzenie emulsji (emulgowanie),
- pasteryzację,
- schłodzenie emulsji połączone z zainicjowaniem krystalizacji,
- pakowanie margaryny i ekspedycja.

IV. Skreślić całą treść punktu III.2.1. ww. decyzji i dopisać nową treść punktu o następującym brzmieniu:

a) Kocioł OR-35:

W kotłowni znajduje się kocioł nr 4 - parowy typu OR-35 prod. RAFAKO w Raciborzu, nr fabryczny 978, rok budowy 1996.

Kocioł K4 był wyłączony z eksploatacji. Po wieloletnim okresie postoju, kocioł ten został zmodernizowany i oddany do eksploatacji w 2008 roku. Wielkość produkcji pary dla kotła OR-35 wynosi 32Mg/h.

Kocioł K4 wyposażony jest w II-stopniowy układ odpylania:

- 2 baterie cyklonów CE-8x800 o skuteczności odpylania $\eta = 90-95\%$.
- filtr pulsacyjny tkaninowy PF3-64x8-5.25, wyposażony w worki filtracyjne o gwarantowanym stężeniu wylotowym pyłu $100\text{mg}/\text{m}_u^3$ w suchych gazach odlotowych w warunkach normalnych (273K i 101,3kPa) przy standardowej zawartości 6% tlenu odniesienia w spalinach.

Kocioł wyposażony jest w wentylator wyciągowy spalin typu Wpx-92 FAWENT SA Chełm Śląski o wydajności nominalnej $22\text{m}^3/\text{s}$.

Tabela nr 1. Parametry kotła OR-35:

Parametr	Jednostka	Kocioł OR-35
Nominalna wydajność cieplna	MW	25,662
Moc cieplna brutto	MW _t	32,078
Sprawność	%	80,0
Zużycie opału maksymalnie	kg/h	5249,0
Nadmiar powietrza: standardowy / rzeczywisty	-	$\lambda = 1,4$ dla 6% tlenu w spalinach
Temperatura spalin	K	443
Objętość spalin wilgotnych	m_u^3/h	45606
	m^3/h	74006
Prędkość wylotowa spalin	m/s	2,91
Objętość spalin suchych przy standardowej zawartości tlenu 6% w warunkach normalnych	m_u^3/h	41903

Kocioł K4 wyposażony jest w układ mokrego odzulfiania z zamkniętym obiegiem wodnym. Żużel transportowany jest przenośnikiem taśmowym na płytę składowiska szlaki (plac szlakowy) i tam tymczasowo magazynowany. Kocioł K4 pracuje 6840h/rok.

Spaliny z kotła K4 odprowadzane są do atmosfery poprzez komin murowany – emitor

E400 o parametrach:

Tabela nr 1a. Parametry emitora kotłowni węglowej E400

Nr emitora	Wysokość	Średnica emitora	Prędkość wylotu	Temp. gazów	Rodzaj
-	m n.p.t	m	m/s	K	-
E400	90,0	3,00	v=2,91	443	pionowy otwarty

b) Kotłownia gazowa:

Kotłownia gazowa wyposażona jest w dwa kotły gazowe VEA UNIVEX 160SG H-16, każdy o nominalnej wydajności cieplnej 10,48 MW.

Moc cieplna każdego kotła brutto (w paliwie) wynosi 11,257 MW_t.

Kotły opalane są gazem ziemnym wysokometanowym grupy E.

Kotły gazowe są wykorzystywane głównie jako szczytowe przy zwiększonym zapotrzebowaniu na ciepło oraz w razie odstawienia kotła OR35 w sytuacjach remontowych i w zmniejszonym zapotrzebowaniu na ciepło.

Planowany harmonogram pracy kotłów gazowych:

- 2 kotły gazowe równocześnie: 1200 h/rok
- 1 kocioł gazowy: 720 h/rok
- 1 kocioł gazowy równocześnie z kotłem węglowym K4: 490 h/rok.

Tabela nr 2. Parametry kotłów gazowych.

Parametr	Jednostka	Kocioł VEA UNIVEX 160SG-H16
Nominalna wydajność cieplna	MW	10,480
Moc cieplna brutto (w paliwie)	MW _t	11,257
	GJ/h	40,525
Sprawność cieplna	%	93,1
Paliwo	-	gaz grupy E (GZ 50)
Zużycie paliwa maksymalnie	m ³ /h	1125,7
Standardowy nadmiar powietrza	-	λ = 1,17 dla 3% tlenu w spalinach
Temperatura spalin	K	418
Objętość spalin wilgotnych (war. normalne i rzeczywiste)	m _N ³ /h	13745,6
	m ³ /h	21046,4
Teoretyczna objętość spalin suchych maksym. w war. normalnych (warunki umowne) dla 3% tlenu	m _U ³ /h	11320,2

Spaliny, bez redukcji zanieczyszczeń, odprowadzane są do atmosfery indywidualnymi emitarami stalowymi E401 i E402 o parametrach:

Tabela nr 2a. Parametry emitatorów kotłowni gazowej

Nr emitora	Wysokość	Średnica emitora	Prędkość wylotu	Temp. gazów	Rodzaj
-	m n.p.t	m	m/s	K	-
E401	15,0	1,00	v=7,44	418	pionowy otwarty

E402	15,0	1,00	v=7,44	418	pionowy otwarty
------	------	------	--------	-----	--------------------

V. Skreślić całą treść tabeli nr 16 w punkcie IV. ww. decyzji i dopisać nową treść o następującym brzmieniu:

Tabela nr 16. Maksymalne planowane zużycie paliw, energii i wody w instalacji.

Czynnik	Jednostka	Zużycie roczne
Olej opałowy	m ³ /rok	1 010
Węgiel kamienny	Mg/rok	28 000
Gaz ziemny sieciowy	m ³ /rok	800 000
Energia elektryczna	GWh/rok	32
Woda	m ³ /rok	2 080 500
Zapotrzebowanie na ciepło	GJ/rok	550 000

VI. Skreślić całą treść punktu V. ww. decyzji i dopisać nową treść punktu o następującym brzmieniu:

V. Określić maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacji odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączenia instalacji, a także warunki lub parametry charakteryzujące pacę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach:

a) Rozruch i wyłączenie instalacji technologicznej produkcji olejów i margaryn nie wiąże się z podwyższoną emisją zanieczyszczeń. Jedynie podczas rozruchu wentylatorów układów aspiracyjnych występują okresowo podwyższone wartości poziomu emitowanego dźwięku. Są to jednak chwilowe wartości, które po ustabilizowaniu pracy urządzeń, po upływie kilku - kilkudziesięciu sekund, osiągają wartości normalne.

b) Kocioł węglowy podczas rozruchu może mieć podwyższone wartości emisji tlenu węgla, sadzy i pyłu w stosunku do normalnej, stabilnej pracy – jest to jednak zjawisko typowe dla takich urządzeń. Podczas rozruchu masa kotła i wody nie zdążą na ogół odebrać ciepła tak szybko, jak intensywnie to ciepło powstaje, zaś w wychłodzonej komorze paleniskowej, mimo dużego nadmiaru powietrza, powstają typowe produkty niepełnego spalania.

Kocioł OR-35 rozpalany jest przy włączonych wentylatorach ciągu i podmuchu, po 5-minutowym okresie przewietrzania kanałów spalinowych. Rozpalanie odbywa się w sposób typowy – drewnem lub papierem. Zasadniczy proces rozpalania kotła związany z potencjalną nadmierną emisją, związaną z niepełnym procesem spalania, trwa ok. 30 minut. Łącznie w ciągu roku rozpalanie prowadzone jest kilka razy, zatem okres emisji związany z tym procesem wynosi do kilku godzin rocznie.

Wygaszanie kotła węglowego polega na wstrzymaniu doprowadzania paliwa i wyłączeniu posuwu rusztu. Wyłączenie ciągu i podmuchu następuje dopiero po wypaleniu się paliwa zalegającego ruszt. Zasuwy odcinające kanały spalin od komina zamykane są dopiero po wychłodzeniu paleniska i jego przewietrzeniu w

celu całkowitego usunięcia spalin. Poza warunkami awaryjnymi palenisko wygasza się powoli, stąd procesowi z reguły nie towarzyszy nadmierna emisja zanieczyszczeń. Wygaszanie kotła trwa ok. 2 godzin.

Na etapie wygaszania kotła OR-35 – emisja zanieczyszczeń poprzez odnośny emitor E400 - jak w warunkach normalnych.

Maksymalny czas wygaszania kotła OR-35 został wliczony w czas emisji w warunkach normalnych.

Warunkami lub parametrami określającymi moment rozpoczęcia wyłączenia kotła OR-35 – jest brak zapotrzebowania na ciepło i zatrzymanie doprowadzania paliwa na ruszt kotła. Sytuacja taka może być spowodowana np. postojem remontowym Zakładu, co ma miejsce raz w roku. Postój remontowy jest planowany. Nie planuje się postojów awaryjnych. Celem jest niedoprowadzanie do sytuacji awaryjnych kotła i niezakłócanie procesów produkcyjnych. Ilość postojów prewencyjnych kotła można określić od zera do trzech lub czterech w ciągu roku. W sytuacji awarii kotła (wydmuchanie uszczelki, wyciek wody do komory paleniskowej) wyprowadzenie węgla z rusztu trwa ok. pół godziny. Łącznie w ciągu roku wygaszanie kotła prowadzone jest kilka razy, zatem okres emisji związany z tym procesem wynosi do kilkunastu godzin rocznie.

Zwiększony okres emisji jest krótszy od normowanego czasu odniesienia (60 minut) i nie powoduje przekroczeń wartości dopuszczalnych.

Na etapie rozruchu / wyłączenia kotła OR-35 – emisja zanieczyszczeń poprzez odnośny emitor E400 – jak w warunkach normalnych.

Na etapie rozruchu / wyłączenia – wielkość emisji zanieczyszczeń nie większa niż w warunkach normalnych.

Maksymalny czas rozruchu / wyłączenia kotła OR-35 został wliczony w czas emisji w warunkach normalnych.

Warunki lub parametry określające moment zakończenia rozruchu – osiągnięcie zadanych parametrów nośnika ciepła (obliczeniowo dla pary wodnej: ciśnienie – 4,2MPa, temperatura – 450°C).

Warunki lub parametry określające moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji – brak zapotrzebowania na ciepło.

c) Kotłownia gazowa i wytwornica pary GEKA NUK

Rozruch i wyłączenie nowoczesnych instalacji energetycznych zasilanych paliwem ciekłym lub gazowym nie wiąże się z podwyższoną emisją zanieczyszczeń o znaczeniu istotnym z punktu widzenia oddziaływania na powietrze atmosferyczne. Pracujące w cyklu automatycznym palniki gazowe/olejowe podczas zapłonu i wygaszania mogą mieć podwyższone wartości emisji tlenu węgla w stosunku do normalnej, stabilnej pracy – jest to zjawisko typowe i trwa kilka - kilkadziesiąt sekund.

Zwiększony okres emisji jest tak krótki w stosunku do normowanego czasu odniesienia (60 minut), że nie powoduje przekroczeń wartości dopuszczalnych.

Przedmiotowa instalacja energetyczna pracuje w cyklu automatycznym w funkcji zapotrzebowania na ciepło, w praktyce brak zatem typowego etapu „rozruchu” lub „wyłączenia” instalacji lub kotłów. W aspekcie technicznym występują oczywiście normalne załączenia i wyłączenia palników, jednak w powyższych etapach oddziaływania środowiskowe i wielkości emisji nie przekraczają wartości przyjętych dla warunków normalnych i w niniejszym wniosku wliczone zostały do normalnego czasu emisji poszczególnych źródeł.

Na etapie rozruchu / wyłączenia palnika każdego kotła gazowego/olejowego – emisja zanieczyszczeń poprzez odnośne emitery E300, E401, E402 – jak w warunkach normalnych.

Na etapie rozruchu / wyłączenia – wielkość emisji zanieczyszczeń nie większa niż w warunkach normalnych.

Maksymalny czas rozruchu / wyłączenia palnika każdego kotła został wliczony w czas emisji w warunkach normalnych.

Warunki lub parametry określające moment zakończenia rozruchu – osiągnięcie zadanych parametrów nośnika ciepła (obliczeniowo dla pary wodnej: ciśnienie – 1,4MPa, temperatura – 204⁰C).

Warunki lub parametry określające moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji – brak zapotrzebowania na ciepło.

d) Przy rozruchu i wyłączeniach instalacji technologicznej i energetycznej nie przewiduje się wzrostu ilości powstających odpadów.

VII. Skreślić całą treść wierszy nr 1-4 w tabeli nr 19 o nazwie „*Źródła powstawania i miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza oraz wielkość dopuszczalnej emisji*” punktu VI. ww. decyzji, i dopisać nową treść wierszy o następującej treści:

Tabela nr 19. Źródła powstawania i miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza oraz wielkości dopuszczalnej emisji

L.p.	Źródło emisji zanieczyszczeń	Numer emitora	Parametry emitora				Urządzenia redukujące emisję	Czas pracy	Zanieczyszczenie		Emisja dopuszczalna
			wyso-kość	średnica	prędkość wylotu	tempera-tura			nazwa	CAS	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	-	-	m	m	m/s	K	-	h/rok	-	-	mg/m ³ U
1.	K4 Kocioł parowy OR-35 25,662MW (32,078MWt) paliwo: węgiel kamienny Standardy emisyjne jako stężenia w warunkach umownych przy zawartości 6% tlenu odniesienia.	E400	90,0	3,00	2,91	443	2 baterie cyklonów CE- 8x800 η = 90- 95% i filtr tkaninowy PF3- 64x8-5.25 o stężeniu wylotowym pyłu 100mg/m _u ³	Okresy emisji: K4 + 1 kocioł gazowy: 490h/rok	Pył ogółem SO ₂ NO ₂	- 7446-09-5 10102-44-0	100 1300 400
2.	Kocioł gazowy VEA UNIVEX 160 SG H-16 nr 1 10,48MW (11,257MWt) paliwo: gaz ziemny Standardy emisyjne jako stężenia w warunkach umownych przy zawartości 3% tlenu odniesienia.	E401	15,0	1,00	7,44	418	brak	2 kotły gazowe: 1200h/rok 1 kocioł gazowy: 720h/rok	Pył ogółem SO ₂ NO ₂	- 7446-09-5 10102-44-0	5 35 150
3.	Kocioł gazowy VEA UNIVEX 160 SG H-16 nr 2 10,48MW (11,257MWt) paliwo: gaz ziemny Standardy emisyjne jako stężenia w warunkach umownych przy zawartości 3% tlenu odniesienia.	E402	15,0	1,00	7,44	418	brak	K4: 6350h/rok	Pył ogółem SO ₂ NO ₂	- 7446-09-5 10102-44-0	5 35 150

- VIII. Skreślić całą treść tabeli nr 20A o nazwie „Emisja roczna zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza dla instalacji energetycznej” w punkcie VI. ww. decyzji i dopisać nową treść tabeli o brzmieniu:**

Tabela nr 20A. Emisja roczna zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza dla instalacji energetycznej.

Zanieczyszczenie		Emisja roczna z instalacji energetycznej
Nazwa substancji	Numer CAS	Mg/rok
Pył ogółem	-	31,856
w tym PM10	-	22,407
SO ₂	7446-09-5	369,588
NO ₂	10102-44-0	158,371
CO	630-08-0	184,792

- IX. Skreślić całą treść tabeli nr 21 o nazwie: „Emisja roczna zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza dla instalacji energetycznej + instalacji technologicznej” w punkcie VI. ww. decyzji i dopisać nową treść tabeli o brzmieniu:**

Tabela nr 21. Emisja roczna zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza dla instalacji energetycznej + instalacji technologicznej.

Zanieczyszczenie		Emisja roczna z instalacji IPPC
Nazwa substancji	Numer CAS	Mg/rok
Pył ogółem	-	120,383
w tym PM10	-	84,881
SO ₂	7446-09-5	369,588
NO ₂	10102-44-0	158,371
CO	630-08-0	184,792
Węglowodory alifatyczne	-	495,000
Siarkowódór	7783-06-4	0,610
Kwas siarkowy	7664-93-9	0,154

- X. Skreślić całą treść punktu VII litera a) ww. decyzji i dopisać nową treść punktu o brzmieniu:**

a) Instalacja energetyczna. Opis stanowisk pomiarowych (króćce z gwintem wewnętrznym M64x4):

- E300 - kanał pionowy (emitor), przekrój pomiarowy kołowy D=0,55m, 2 prostopadłe osie pomiarowe.
- E400 (kocioł k4) - kanał pionowy przed wentylatorem, za instalacją odpylania, przekrój pomiarowy 1,600m x 1,100m, 4 osie pomiarowe.
- E401 - kanał pionowy (emitor), przekrój pomiarowy kołowy D=1,00m, 2 prostopadłe osie pomiarowe.
- E402 - kanał pionowy (emitor), przekrój pomiarowy kołowy D=1,00m, 2 prostopadłe osie pomiarowe.

- XI. Skreślić całą treść wiersza 39 (dotyczącego źródeł o symbolach H39A, H39B i H39C) w tabeli nr 22 o nazwie „Parametry źródeł emisji hałasu” punktu VIII. a) i zastąpić ją treścią:**

-	1	2	3	4	5	6	7
39	H86	Nowa kotłownia gazowa	Północna część zakładu (dawniej Elektrolizernia)	85,0 dB	-	Cała doba 24/24	Podano średni poziom dźwięku w pomieszczeniu. Izolacyjność akustyczna ścian budynku: 20dB

- XII. Zmienić w punkcie IX.3. „Rodzaje i ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do wytwarzania w ciągu roku, z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości, miejsca i sposób magazynowania oraz dalszy sposób gospodarowania” treść Tabeli nr 24, tj. w szczególności:**

- w wierszu 28 wartość w kolumnie 5 z „10000” na „8500”,
- w ostatnim wierszu tabeli „RAZEM” wartość z „10012,0” na „8512,0”.

- XIII. Po punkcie XXII.1. ww. decyzji dopisać nowy punkt XXII.2. o treści:**

Określić termin, od którego jest dopuszczalna emisja dla nowej kotłowni gazowej i kotłów gazowych VEA UNIVEX - lipiec 2016r. (deklarowany termin oddania do eksploatacji).

- XIV. Dopisać nowy punkt XXVI. „Określić sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek:**

1. Wykonywać badania zanieczyszczenia gleby i ziemi z częstotliwością raz na 10 lat, od daty wydania niniejszej decyzji. Badań należy dokonać w zbliżonych lokalizacjach, które zostały wyznaczone do badań na etapie sporządzania raportu początkowego i w których zostały stwierdzone zanieczyszczenia. Do badań należy wybrać takie wskaźniki jak olej mineralny, cynk, WWA i heksan. Badania należy wykonywać na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów wykonawczych w tym zakresie. Wyniki badań należy odnieść do wartości uzyskanych na etapie wykonywania raportu początkowego (8 punktów lokalizacyjnych).
2. Wykonywać pomiary zawartości substancji w wodach gruntowych, w tym pobieranie próbek, co najmniej raz na 5 lat, od daty wydania niniejszej decyzji. Pomiary substancji w wodach gruntowych wykonywać w zbliżonych lokalizacjach, które zostały wyznaczone do pomiarów w raporcie początkowym (5 punktów lokalizacyjnych). Do pomiarów należy wybrać takie substancje jak: olej mineralny, cynk, WWA i heksan.

Pomiary należy wykonywać na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów wykonawczych w tym zakresie. Wyniki badań należy odnieść do wartości uzyskanych na etapie wykonywania raportu początkowego.

3. Wyniki ww. badań i pomiarów określonych w pkt 1 i 2 przekazywać tutejszemu organowi ochrony środowiska w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.
4. Prowadzić systematyczną ocenę ryzyka zanieczyszczeń ziemi, gleby i wód gruntowych, wyłączając substancje wymienione w ww. punkcie 1 i 2, poprzez oględziny i nadzorowanie terenu zakładu, uwzględniając wewnątrzzakładowe procedury i instrukcje oraz sporządzać z ww. czynności coroczne pisemne sprawozdanie wraz z informacjami dotyczącymi awarii i niekontrolowanych wycieków tych substancji, które należy przechowywać w celu udostępnienia organom ochrony środowiska podczas kontroli.
5. Z ww. systematycznej oceny ryzyka sporządzać zbiorczą analizę i przysyłać do tutejszego organu ochrony środowiska z częstotliwością raz na 10 lat.
6. Analizy ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego należy również dokonać w przypadku, gdy zostanie wprowadzona nowa substancja w procesie produkcyjnym, która nie została przeanalizowana w załączonym raporcie początkowym.

XV. Wymienić załącznik Nr 1. „Mapa lokalizacji punktów pomiarowych emisji hałasu” do decyzji Nr OŚ.7644/6/06, z dnia 29.11.2006r. i zastąpić go nowym załącznikiem Nr 1 do decyzji.

II. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Starosta Brzeski wydał decyzję Nr OŚ.7644/6/06, z dnia 29.11.2006r. (ze zmianami) na mocy której udzielił pozwolenia zintegrowanego dla instalacji energetycznego spalania paliw oraz instalacji do produkcji oleju rzepakowego i margaryny wraz z instalacjami powiązаныmi technologicznie, zlokalizowanych w Brzegu przy ul. Ziemi Tarnowskiej 3, należących obecnie do Zakładów Tłuszczowych „Kruszwica” Spółka Akcyjna z siedzibą w Kruszwicy.

Wnioskiem znak BOŚ 1/16, z dnia 08.01.2016r. (data wpływu do organu 11.01.2016r.) Pan Krzysztof Urbanek Dyrektor Zakładu w Brzegu, działający na podstawie pełnomocnictwa Zarządu Zakładów Tłuszczowych „Kruszwica” S.A., ul. Niepodległości 42, 88-150 Kruszwica, wystąpił do Starosty Brzeskiego w sprawie zmiany ww. pozwolenia zintegrowanego w związku z modernizacją instalacji energetycznej. Do wniosku dołączono:

- opracowanie „Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego” sporządzone w grudniu 2015r. przez firmę Lemitor Ochrona Środowiska Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu,

- Raport początkowy sporządzony w sierpniu 2015r. przez firmę Lemitor Ochrona Środowiska Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu.

W celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i mając na względzie interes społeczny oraz wymagania i przepisy ochrony środowiska tutejszy organ wezwał Wnioskodawcę pismem nr OŚ.6222.1.2016.SŚ z dnia 29.01.2016r., do udzielenia stosownych wyjaśnień oraz uzupełnienia wniosku wraz z raportem początkowym o wymagane przepisami prawa informacje i materiały. W dniu 19.02.2016r. wpłynęło pismem znak BOŚ 1-1/16, z dnia 18.02.2016r. uzupełnienie do wniosku. Następnie wnioskodawca przesłał dodatkowe wyjaśnienia pismami znak BOŚ 1-2/16, z dnia 01.03.2016r. oraz znak BOŚ 1-3/16, z dnia 04.03.2016r.

Zgodnie z art. 209 ust.1 ustawy Prawo ochrony środowiska wersja elektroniczna wniosku została przesłana Ministrowi Środowiska w dniu 25.01.2016r.

Natomiast w związku ze stwierdzonymi przekroczeniami dopuszczalnych wartości cynku, oleju mineralnego oraz WWA w glebie, na podstawie art. 217d ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska tutejszy organ przesłał pismem nr OŚ.6222.1.2016.SŚ z dnia 11.03.2016r. kopię raportu początkowego wraz z uzupełnieniami do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu.

Ponadto w związku z wątpliwościami tutejszego organu dotyczącymi przedłożonego raportu początkowego, w tym informacji na temat zanieczyszczenia wód gruntowych na terenie zakładu, zwrócono się pismem nr OŚ.6222.1.2016.SŚ z dnia 11.03.2016r. do Ministerstwa Środowiska o wyjaśnienie w celu prawidłowego rozpatrzenia sprawy. Jednocześnie zawiadomiono stronę pismami nr OŚ.6222.1.2016.SŚ z dnia 11.03.2016.SŚ oraz z dnia 11.04.2016r. o wyznaczeniu dodatkowego terminu załatwienia sprawy, ze względu na szczególnie skomplikowany charakter sprawy.

Zgodnie ze stanowiskiem Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Środowiska przedłożonym w piśmie znak DGO-IV.022.1.2016.JK z dnia 14 kwietnia 2016r., wynika iż przepisy ustawy Prawo ochrony Środowiska nie przewidują odstępstw co do zawartości raportu początkowego. Zatem raport początkowy w którym nie zawarto wszystkich informacji wymienionych art. 208 ust. 4, a w szczególności informacji o zanieczyszczeniu wód gruntowych na terenie zakładu substancjami powodującymi ryzyko, powinien zostać uzupełniony. Ponadto przedstawione przez wnioskodawcę wyniki badań wód podziemnych związanych z monitoringiem składowiska zaolejonej ziemi bielącej, są pewną informacją na temat zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód podziemnych, niemniej jednak nie przedstawiono informacji, jaki zakres substancji został objęty badaniami. Szczególnie nie jest jasne, czy badaniami objęto wymagane przepisami substancje, tj. które są stosowane, produkowane lub uwalniane przez instalację, dla której wydawane jest pozwolenie zintegrowane, czy też inne substancje wymagane w zakresie monitoringu składowisk.

W związku z powyższym wezwano wnioskodawcę pismem znak OŚ.6222.1.2016.SŚ z dnia 19.04.2016r. o uzupełnienie raportu początkowego o informacje w zakresie zanieczyszczenia wód gruntowych na terenie zakładu substancjami powodującymi ryzyko stosowanymi, produkowanymi lub uwalnianymi przez wymagające pozwolenia zintegrowanego instalacje, położone na terenie zakładu, w tym wykonanie badań wód podziemnych, w reprezentatywnych punktach pomiarowych na terenie zakładu.

Pismem nr BOŚ1-4/16 z dnia 07.06.2016r. wpłynęło uzupełnienie na ww. wezwanie. W uzupełnieniu przedstawiono wyniki badań wód podziemnych w reprezentatywnych punktach na terenie zakładu, z których wynika, iż ze względu zawartość oleju mineralnego wody podziemne kwalifikują się do klasy IV – wody

niezadowalającej jakości. Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 217d ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, tutejszy organ przesłał pismem nr OŚ.6222.1.2016.SŚ z dnia 14.06.2016r. kopię uzupełnienia raportu początkowego, zawierającą wyniki badań wód podziemnych na terenie zakładu, do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu.

Po analizie całości dokumentacji należy stwierdzić, iż pozwolenie zintegrowane obejmowało instalację energetyczną - kotłownię węglową, wyposażoną w trzy kotły parowe typu OR 16/40 o numerach K1, K2 i K3, każdy o mocy cieplnej brutto 17,575MW_t oraz kocioł K4 - parowy typu OR-35 - o mocy cieplnej brutto 32,078MW_t oraz w wytwornicę pary GEKA NUK 1300 o mocy cieplnej brutto 1,939MW_t - opalaną olejem opałowym lekkim EKOTERM. Zgodnie z wnioskiem modernizacja instalacji energetycznej polega na przebudowie istniejącego budynku Elektrolizerni na kotłownię gazową, zlokalizowaną obok istniejącej kotłowni węglowej. W kotłowni gazowej zamontowane zostaną dwa kotły gazowe VEA UNIVEX, każdy o mocy cieplnej brutto 11,257MW_t.

Przedsięwzięcie realizowane jest na podstawie decyzji Burmistrza Brzegu UOŚ.II.6220.27.2014 z dnia 12.03.2015r., stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz pozwolenia na budowę - decyzja nr 239/15 Starosty Brzeskiego z dnia 27.05.2015r.

Nowa kotłownia gazowa zastąpi przestarzałe kotły węglowe OR16 nr K1, K2 i K3, które zostaną docelowo wyłączone z eksploatacji. W wyniku realizacji przedsięwzięcia łączna nominalna moc cieplna instalacji energetycznej (moc brutto, w paliwie) zmniejszy się z 86,742MW_t do poziomu 56,531MW_t.

Zmiany, będące przedmiotem wniosku należy więc traktować jako działania proekologiczne. Zredukowana zostanie ilość spalnego węgla kamiennego, generującego znaczną emisję zanieczyszczeń do powietrza. Paliwo stałe zastąpione zostanie (w ilości zgodnej z koncepcją inwestycji) gazem ziemnym sieciowym, a więc paliwem „ekologicznym”, o niskich wskaźnikach emisji.

W wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji:

- nie wzrośnie wielkość produkcji zakładu,
- nie wzrośnie zużycie surowców, materiałów, energii i wody,
- zmieni się bilans paliw w instalacji energetycznej: wzrośnie zużycie gazu ziemnego, natomiast zmaleje zużycie węgla kamiennego,
- nie zmieni się zatrudnienie w zakładzie,
- nie zmieni się bilans ścieków technologicznych, sanitarnych i opadowych w skali zakładu,
- zmniejszy się ilość odpadów powstających w zakładzie,
- nie wzrośnie oddziaływanie akustyczne zakładu,
- zmniejszy się emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

Biorąc pod uwagę powyższe, tutejszy organ analizując przedstawioną dokumentację uznał, że wnioskowane zmiany nie będą powodować znaczącego zwiększenia oddziaływania instalacji na środowisko i nie mieszczą się w definicji istotnej zmiany instalacji zawartej w art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska. Ponadto zastosowana technologia będzie spełniać wymagania art. 143 ww. ustawy, w szczególności:

- w instalacji stosowane będą substancje o małym potencjale zagrożeń (gaz ziemny sieciowy),
- produkcja energii w nowoczesnych kotłach gazowych o wysokiej sprawności cieplnej zapewnia efektywne wytwarzanie i wykorzystanie energii,
- paliwo do produkcji energii cieplnej, ze względu na automatyczną pracę kotłów, jest zużywane optymalnie w ilości wynikającej wyłącznie z

- zapotrzebowania na ciepło,
- para wodna/woda stosowana w procesie wymiany ciepła jest nośnikiem energii cyrkulującym w obiegu zamkniętym,
- brak odpadów z instalacji,
- zasięg uciążliwego oddziaływania na powietrze atmosferyczne i wielkość emisji nie przekroczy standardów jakości powietrza poza terenem zakładu i nie przekroczy standardów emisyjnych,
- stosowana i planowana do zastosowania technologia jest technologią nowoczesną, stosowaną w innych obiektach energetycznych na świecie, jest zatem skutecznie przetestowana w praktyce.

Zgodnie z art. 157a ustawy Prawo ochrony środowiska, dla instalacji energetycznej zakładu nie obowiązuje ani „pierwsza zasada łączenia”, ani „druga zasada łączenia”, ponieważ źródła opalane olejem opałowym i gazem mają moce cieplne brutto poniżej 15MW.

Kocioł K4 (parowy typu OR-35) – został zmodernizowany, a następnie oddany do eksploatacji w sierpniu 2008r.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. 2014 poz. 1546 ze zmianami Dz.U. 2014 poz. 1631) nie zmienia standardu emisyjnego ustalonego dla kotła K4 w aktualnym pozwoleniu zintegrowanym.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem kocioł OR-35 zakwalifikowano jako „źródło istniejące”, oddane do użytkowania po 27.11.2003r. Rozporządzenie określa dla przedmiotowego kotła (załącznik nr 4) standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego jako stężenia pyłu, SO₂ i sumy tlenków azotu w przeliczeniu na NO₂ – w warunkach umownych: w suchych gazach odlotowych [mg/m_u³] w warunkach normalnych (273,15K i 101,3kPa) przy zawartości 6% tlenu odniesienia. Wyniki pomiarów emisji dla źródła nie przekraczają standardów emisyjnych. Kocioł OR-35 spełnia standardy emisyjne.

W dziale Rafinerii znajduje się wytwornica pary GEKA NUK 1300 o nominalnej wydajności cieplnej 1,745MW (moc cieplna 1,929MW_t), opalana olejem opałowym lekkim EKOTERM.

Pozwolenie na budowę dla inwestycji obejmującej modernizację i przebudowę Rafinerii, w tym zainstalowanie wytwornicy pary wydał Urząd Rejonowy w Brzegu Decyzją z dnia 09.10.1996r.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. 2014 poz. 1546 ze zmianami Dz.U. 2014 poz. 1631) nie zmienia standardu emisyjnego ustalonego dla wytwornicy (emitor E300) w aktualnym pozwoleniu zintegrowanym.

Zgodnie z aktualnym Rozporządzeniem wytwornicę pary zakwalifikowano jako „źródło istniejące”, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę wydano po 30.06.1987r., a do użytkowania źródła przystąpiono po 28.03.1990r. i przed 27.11.2003r.

Rozporządzenie określa dla omawianego źródła (załącznik nr 3) standardy emisyjne ze spalania paliw ciekłych jako stężenia pyłu, SO₂ i sumy tlenków azotu w przeliczeniu na NO₂ – w warunkach umownych: w suchych gazach odlotowych [mg/m_u³] w warunkach normalnych (273,15K i 101,3kPa) przy zawartości 3% tlenu odniesienia. Wyniki pomiarów emisji dla źródła nie przekraczają standardów emisyjnych. Wytwornica pary GEKA NUK 1300 spełnia standardy emisyjne.

W nowej kotłowni gazowej zamontowane zostaną dwa kotły gazowe VEA

UNIVEX, każdy o mocy cieplnej brutto 11,257MW_t. Zakład w Brzegu planuje wykorzystać używane kotły gazowe ze zlikwidowanego Zakładu w Warszawie, należącego do Spółki Kruszwica.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych kotły zakwalifikowano jako „źródła nowe”.

Rozporządzenie określa dla ww. źródeł (załącznik nr 6) standardy emisyjne ze spalania gazu ziemnego jako stężenia pyłu, SO₂ i sumy tlenków azotu w przeliczeniu na NO₂ – w warunkach umownych: w suchych gazach odlotowych [mg/m_u³] w warunkach normalnych (273,15K i 101,3kPa) przy zawartości 3% tlenu odniesienia.

Wielkości emisji obliczeniowej dla źródeł nie przekraczają standardów emisyjnych. Wnioskodawca deklaruje, że kotły gazowe VEA UNIVEX będą spełniać obowiązujące standardy emisyjne, co zostanie potwierdzone podczas wstępnych pomiarów emisji przeprowadzonych po rozruchu instalacji.

W ramach opracowania wykonano pełny zakres obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym dla wszystkich emitowanych substancji ze zmienianej instalacji energetycznej IPPC. W obliczeniach rozprzestrzeniania uwzględniono wszystkie źródła emisji znajdujące się na terenie zakładu, tzn. emitory instalacji technologicznej IPPC oraz niewchodzące w skład instalacji IPPC emitory dygestoriów laboratoryjnych i Spawalni.

Obliczenia rozprzestrzeniania zanieczyszczeń wykonano wykorzystując program komputerowy OPERAT FB 2015 (PROEKO Kalisz) zgodny z metodyką referencyjną określoną w Załączniku nr 3 *Referencyjne metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu* do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2010 Nr16 poz. 87), tzn. korzystający z matematycznego modelu dyfuzji Pasquille'a zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym.

W wyniku przeprowadzonych obliczeń stwierdzono brak przekroczeń wartości dopuszczalnych w powietrzu atmosferycznym dla wszystkich rozpatrywanych zanieczyszczeń. Brak przekroczeń wartości dopuszczalnej opadu pyłu.

Standardy jakości środowiska - w tym wypadku standardy czystości powietrza ustalone ze względu na ochronę zdrowia ludzi - są więc zachowane.

Dodatkowo stwierdzono, że poza terenem instalacji obliczeniowe stężenia emitowanych zanieczyszczeń są niższe niż wszystkie „zaostrzone” normy czystości powietrza (dopuszczalne ze względu na ochronę roślin oraz dopuszczalne na obszarach ochrony uzdrowiskowej).

W związku z modernizacją instalacji energetycznej, ZT „Kruszwica” S.A. zawnioskowała o dokonanie zmian w pozwoleniu zintegrowanym dotyczącym opisu instalacji.

Mając na uwadze powyższe, pozwolenie zintegrowane wymagało zmiany punktów pozwolenia w zakresie:

- wykreślenia trzech kotłów OR-16 z opisu kotłowni technologiczno-grzewczej oraz dopisanie kotłowni gazowej, składającej się z dwóch nowych kotłów gazowych VEA UNIVEX, w tym nowych emitatorów E401, E402.
- zmiany zapisów w tabeli nr 16, poprzez zmianę parametrów dotyczących zużycia węgla kamiennego z 35000 Mg/rok na 28000 Mg/rok oraz dopisanie zużycia gazu ziemnego w ilości 800 000 m³/rok;
- zmiany zapisów punktu V. dotyczących rozruchu i wyłączenia instalacji energetycznej, w tym awarii kotła węglowego K4 w okresie przejściowym,
- wielkości dopuszczalnej emisji skorygowanej o wielkość emisji z nowej kotłowni gazowej,

- zmiany opisu punktu VII. a) dotyczącego usytuowania stanowisk do pomiaru wielkości emisji, poprzez dopisanie stanowisk pomiarowych z emitorów kotłów gazowych.

Podstawowym źródłem zakładowej instalacji energetycznej jest kocioł węglowy K4 typu OR35. W przypadku awarii kotła K4 lub układów odpylania spalin z kotła, kocioł nie będzie użytkowany aż do chwili usunięcia awarii. W okresie awarii ciepło na cele technologiczne lub grzewcze produkowane będzie w nowej kotłowni gazowej. Podczas awarii kotła K4 emisja z kotłów gazowych będzie odbywała się jak w warunkach normalnych, wielkość emisji zanieczyszczeń będzie identyczna, jak w warunkach normalnych, zaś czas w/w sytuacji awaryjnych został wliczony w czas emisji w warunkach normalnych.

Wnioskodawca podał deklarowany termin uruchomienia nowej kotłowni gazowej i kotłów gazowych w lipcu 2016r. i zgodnie z tą deklaracją określono termin, od którego jest dopuszczalna emisja z tej instalacji. Natomiast kotły OR-16 pozostają obecnie w postoiu i będą w bezpieczny sposób odłączane trwale od instalacji parowych, wodnych i elektrycznych.

W wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji zlikwidowane zostaną źródła emisji hałasu: wentylatory wyciągowe kotłów OR-16 nr K1, K2, i K3 o mocach akustycznych na poziomie ponad 85dB.

W wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji powstaną natomiast nowe źródła emisji hałasu: 2 kotły gazowe VEA UNIVEX zlokalizowane w budynku kotłowni gazowej.

Kotły gazowe zlokalizowane w budynkach traktowane są jako źródła nieistotne z punktu widzenia oddziaływania akustycznego. Przewiduje się, że średni poziom dźwięku w budynku kotłowni gazowej wyniesie 85dB, natomiast izolacyjność akustyczna ścian budynku wyniesie 20dB. W związku z powyższym zaktualizowano tabelę nr 22 dotyczącą parametrów źródeł hałasu. Jednocześnie zaktualizowano Załącznik Nr 1 do decyzji tj. mapę lokalizacji punktów pomiarowych emisji hałasu.

W związku z likwidacją źródeł hałasu o zdecydowanie wyższych mocach akustycznych, niż planowane kubaturowe źródło hałasu (nowa kotłownia gazowa), można stwierdzić, że zarówno dla stanu istniejącego, jak i planowanego, nie przewiduje się ponadnormatywnego oddziaływania hałasu na etapie eksploatacji inwestycji.

Realizacja inwestycji skutkować będzie likwidacją trzech kotłów opalanych węglem, zmniejszy się zużycie węgla w zakładzie i zmaleje ilość odpadów (mieszanki popiołowo-żużlowe) z obecnych 10 tys. ton rocznie do 8,5 tys. ton rocznie. W związku z powyższym zaktualizowano tabelę nr 24, w zakresie emisji odpadów.

Spalanie gazu ziemnego w nowych kotłach jest procesem bezodpadowym. Eksploatacja kotłów na terenie zakładu nie będzie się wiązać z powstawaniem odpadów innych niż wynikających z okresowych przeglądów i remontów, które będą zlecane podmiotom zewnętrznym na zasadzie świadczenia usług serwisowych.

Zmiany wprowadzone złożonym wnioskiem nie spowodują zmian w zakresie warunków i ilości odprowadzanych ścieków.

Zgodnie z pismem znak DOŚwndt-076-35/11300/15/MW z dnia 23 marca 2015r. Departamentu Ochrony Środowiska Ministerstwa Środowiska dotyczącym zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z posiadaniem oczyszczalni ścieków przez ZT „Kruszwica” S.A. wynika, iż w przypadku, gdy urządzenia do oczyszczania ścieków nie są samodzielną instalacją tylko oznaczoną częścią instalacji głównej, czyli stanowią integralną część instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego, oraz w trakcie wydawania pozwolenia były dla nich określone wymagania oparte o BAT, to nie wymagają one uzyskania nowych decyzji. W przypadku ZT „Kruszwica” S.A. Zakład w Brzegu mamy do czynienia z procesem

produkcyjnym, którego jedynym celem jest wytworzenie oleju rzepakowego i margaryny. Jest to więc układ zależnych od siebie instalacji, które przy obecnej konfiguracji zakładu nie mogą być eksploatowane rozłącznie.

Dlatego też w opinii Departamentu Ochrony Środowiska, oczyszczalnia ścieków pracująca wyłącznie na potrzeby tych instalacji powinna być traktowana jako integralna ich część oraz powinna być objęta tym samym pozwoleniem zintegrowanym. Ponadto, urządzenia oczyszczające ścieki nie powinno się określać w pozwoleniu zintegrowanym jako instalacje pomocnicze, gdyż stanowią one oznaczoną część konkretnej instalacji przemysłowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, tutejszy organ zmienił zapis punktu III.1. pozwolenia określający charakterystykę ogólną instalacji.

We wniosku przeprowadzono również analizę konieczności sporządzenia raportu początkowego.

Raport początkowy jest wymagany w przypadku, gdy eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodującej ryzyko oraz występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu.

Zgodnie z art. 3 pkt 37a ustawy Prawo ochrony środowiska, przez substancje powodującą ryzyko rozumie się substancję stwarzającą zagrożenie i mieszaninę stwarzającą zagrożenie, należąca co najmniej do jednej z klas zagrożenia wymienionych w częściach 2–5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.).

Biorąc pod uwagę powyższe, we wniosku dokonano klasyfikacji tych substancji zgodnie z przytoczonym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego oraz przeprowadzono analizę substancji i klasyfikacji stosowanych na terenie Zakładu. Z przeprowadzonej przez Spółkę analizy wynika, że za wyjątkiem polichlorku glinu, wszystkie stosowane na terenie Zakładu substancje kwalifikują się do co najmniej jednej grupy substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie. Jednak za wyjątkiem substancji ropopochodnych (heksan, benzyna ekstrakcyjna, olej opałowy ekstra lekki, paliwo stosowane w transporcie), nie stwierdzono długotrwałego, szkodliwego oddziaływania stosowanych na terenie Zakładu substancji na środowisko wodne. Amoniak oraz podchloryn sodu w przypadku uwolnienia do środowiska wodnego wykazują właściwości toksyczne dla organizmów wodnych, jednak należy zauważyć, iż amoniak w środowisku ulega łatwej biodegradacji, a podchloryn sodu nie jest substancją trwałą w środowisku glebowym i wodnym w obecności substancji organicznych.

Zakład posiada szereg zabezpieczeń, które obecnie ograniczają do minimum ryzyko zanieczyszczenia gleb lub wód gruntowych, jednak nie można wykluczyć możliwości, że do zanieczyszczenia mogło dojść w przeszłości, mając na względzie historię terenu na którym obecnie znajduje się zakład. Kierując się więc zasadą przeczności, sporządzony został raport początkowy, który stanowi załącznik do wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Zakład produkuje tłuszcze i oleje roślinne oraz śrutę rzepakową od roku 1954.

Zgodnie z opisem w raporcie początkowym, dotyczącym działalności prowadzonej w przeszłości, Zakład powstał w miejsce ponemieckiej Cukrowni Concordia, która wybudowana została w roku 1934.

Instalacja produkcji oleju rzepakowego i margaryn spożywczych jako Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego w Brzegu funkcjonowała do roku 2000. Następnie właścicielem zakładu była KAMA FOODS S.A. W czerwcu 2003r. KAMA FOODS S.A. ogłosiła upadłość. Od czerwca 2004r. właścicielem zakładu była EWICO Sp. z o.o., która rozpoczęła produkcję od sierpnia 2004r. W związku z powyższym wystąpił rok przerwy w procesie technologicznym. W grudniu 2006r. EWICO Sp. z o.o. połączyła się ze Spółką Zakłady Tłuszczowe KRUSZWICA S.A. przez przeniesienie całego majątku EWICO Sp. z o.o. na Zakłady Tłuszczowe KRUSZWICA S.A.

W procesie ekstrakcji oleju w przeszłości (do roku 2004) stosowana była benzyna ekstrakcyjna, po roku 2004 została ona zamieniona na heksan.

W przeszłości na terenie Zakładu znajdował się magazyn olejów mineralnych wraz miejscem tankowania wózków widłowych i lokomotyw. Stacja paliw została zlikwidowana pod koniec lat 80-tych ubiegłego stulecia.

Stosowane na terenie Zakładu kwasy fosforowy i siarkowy oraz wodorotlenek sodu, kwas cytrynowy, siarczan żelazawy, polichlorek glinu nie są wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359). Mając na względzie właściwości tych substancji, ich zdolność kumulacji, oraz szkodliwość dla środowiska, a także zastosowany na terenie Zakładu system zabezpieczeń nie stwierdzono konieczności badania zawartości tych substancji w glebie. Natomiast wyznaczono do badań na terenie Zakładu zawartości: heksanu, benzyny, oleju mineralnego, arsenu, baru, chromu, miedzi, cynku, molibdenu, niklu, kadmu, ołowiu, rtęci i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA).

Wytypowano 8 punktów do kontroli jakości gruntu:

- teren w sąsiedztwie magazynu heksanu oraz rurociągu heksanu,
- teren w miejscu dawnego wykorzystywania benzyny ekstrakcyjnej i dystrybucji oleju napędowego,
- teren w sąsiedztwie podziemnego magazynu oleju opałowego,
- garaż lokomotyw,
- teren w sąsiedztwie warsztatu mechanicznego (miejsce gdzie w przeszłości stwierdzono przekroczenie dopuszczalnej wartości molibdenu),
- bunkier węglowy,
- nieutwardzony teren wykorzystywany jako parking w okresie kampanijnym,
- zrehabilitowane biologicznie składowisko ziemi bielącej zgodnie z zapisami pozwolenia zintegrowanego zostało zakwalifikowane jako instalacja nie związaną technologicznie z instalacją IPPC, w związku z czym nie była przedmiotem przedłożonego opracowania. Ponadto należy zaznaczyć, że składowisko posiada system monitoringu i na jego terenie prowadzone są systematyczne badania.

W celu zbadania zanieczyszczenia gleb pobrano 8 próbek z terenu Zakładu. Próbki pobierano na dwóch głębokościach - 0,3 m oraz 2 m. Próbki do analizy zostały pobrane w dniu 5.08.2015r., do poboru prób użyto wiertnicy pneumatycznej. Na rozpatrywanym terenie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych wartości cynku, oleju mineralnego oraz WWA zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. 2009 Nr 165, poz. 1359).

Stwierdzone przekroczenia występują lokalnie w miejscach w których mogło dojść w przeszłości do zanieczyszczenia, a w przypadku zanieczyszczenia gleby cynkiem należy stwierdzić, że nie doszło do niego na skutek działalności Zakładu,

gdyż zanieczyszczenie stwierdzono na sztucznym nasypie, a masy ziemne zostały przywiezione na teren zakładu z zewnątrz. Z wiedzy będącej w posiadaniu tutejszego organu wynika, iż na tym terenie przed drugą wojną światową znajdował się zakład produkujący podzespoły do statków. W procesie produkcyjnym w takich zakładach prowadzi się cynkowanie. W związku z tym cynk, który w tym miejscu wykryto prawdopodobnie pochodzi z działalności tego zakładu, więc jest to zanieczyszczenie historyczne.

Zgodnie z przedłożonym raportem początkowym, stwierdzone przekroczenie dopuszczalnej zawartości oleju mineralnego w punkcie P7 - pomiędzy podziemnym zbiornikiem oleju opałowego a chłodnią rafinerii (w miejscu dawnego wykorzystywania benzyny ekstrakcyjnej) jest najprawdopodobniej zanieczyszczeniem historycznym. Obecnie poziom oleju opałowego składowanego w pobliżu jest monitorowany, i nie obserwowano ubytku substancji międzyfazkowej BIOFROGEN 25. W warstwie powierzchniowej nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnej zawartości oleju mineralnego, w związku z czym nie mogło dojść do wylania się oleju w trakcie napełniania zbiornika. Prawdopodobnie doszło do uwolnienia się oleju mineralnego w przeszłości, gdyż zgodnie z informacją ustną długoletniego pracownika Zakładu w przeszłości magazynowano tam olej mineralny i tankowano lokomotywy oraz wózki. Stacja paliwowa została zlikwidowana pod koniec lat 80tych ubiegłego wieku. W trakcie działalności, warstwa gleby została zmieniona bądź uzupełniona nasypem, dlatego nie wykazano przekroczenia wartości dopuszczalnych w warstwie przypowierzchniowej. Od 20 lat nie odnotowano na terenie Zakładu wycieków olejów lub innych substancji ropopochodnych, na wypadek rozlania się tych substancji, na terenie Zakładu znajdują się sorbenty, które w szybki sposób pozwoliłyby zneutralizować ewentualny wyciek.

W punkcie pomiarowym P4 - teren pomiędzy bunkrem węglowym a warsztatem mechanicznym, stwierdzono przekroczenie dopuszczalnej zawartości WWA (wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych). WWA powstają w procesie spalania paliw kopalnych, a na terenie zakładu znajduje się instalacja do energetycznego spalania paliw. Kociołnica opalana jest węglem, do zanieczyszczenia mogło dojść wtórnie w wyniku kumulowania się zanieczyszczeń pochodzących z kotłowni, które opadają bądź są wymywane wraz z opadami, teorii tej przeczy fakt, że przekroczenie odnotowano w jednym punkcie, być może doszło do zanieczyszczenia WWA na skutek dawnej działalności warsztatów samochodowych. Zawartość WWA, na głębokościach 1,5-2 znacząco spada.

Opierając się na dokumentacji dołączonej do wniosku (raport początkowy) można zauważyć, że jeżeli chodzi o stwierdzone zanieczyszczenia gleby olejem mineralnym i WWA, nie są to zanieczyszczenia bardzo znaczące. Brak podstaw do stwierdzenia, że wykazane na terenie Zakładu przekroczenia dopuszczalnych wartości cynku, oleju mineralnego oraz WWA zagrażały zdrowiu ludzi.

Przeprowadzone badania gruntów na terenie Zakładu wykazują, że ZT KRUSZWICA nie są Zakładem, który w sposób istotny oddziałuje na środowisko gruntowo-wodne, a do zanieczyszczenia gleby doszło w przeszłości lub też jak w przypadku cynku, nie w skutek działalności instalacji.

Heksan jest substancją powodującą ryzyko inną niż określoną wprost w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r., poz. 1359), natomiast jest jedną z frakcji benzyny. W związku z powyższym najzasadniejszym wydaje się odniesienie tej wartości do wartości dopuszczalnej dla benzyny (suma węglowodorów C₆-C₁₂) która zgodnie z ww. rozporządzeniem wynosi 500 mg/kg.

Wyniki badań dla gleb na terenie Zakładu wykazują, że zawartość heksanu rozkładała się w granicach od 3,2-113 mg/kg gleby. Stosunkowo wysoka zawartość heksanu została stwierdzona w punkcie monitoringowym P6 na głębokości 1,5 m. Wartość ta jest prawdopodobnie wynikiem działalności podmiotu Nadodrzańskich Zakładów Przemysłu Tłuszczowego, który prowadził działalność przed obecnie użytkującymi instalację ZT „KRUSZWICA” S.A. W przeszłości znajdowało się tam miejsce, gdzie prowadzono ekstrakcję, w której wykorzystywana była benzyna ekstrakcyjna, w której skład mógł wchodzić heksan, należy więc podejrzewać, że jest to przyczyna podwyższona zawartość substancji w glebie. Należy jednak podkreślić, że wartość ta (113 mg/kg) jest niższa niż wartość dopuszczalna dla benzyny w glebie. Ponadto można przypuszczać, iż wykazana w badaniach obecność heksanu w glebie, pochodzi z benzyny, która była i jest stosowana w pojazdach, poruszających się po terenie Zakładu.

W raporcie początkowym wykazano, że na terenie Zakładu stosowany jest szereg działań mających na celu zabezpieczenie środowiska gruntowo wodnego przed zanieczyszczeniem substancjami stosowanymi na terenie Zakładu i nie ma podstaw do stwierdzenia, że dalsza działalność Zakładu będzie pogarszać w istotny sposób jego jakość.

Analiza dokumentacji oraz wizja na terenie Zakładu wykazały, iż zabezpieczenia zastosowane w rozpatrywanej instalacji ograniczają w sposób odpowiedni możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego substancjami stosowanymi na terenie Zakładu. Ponadto biorąc pod uwagę właściwości chemiczne wykorzystywanych na terenie Zakładu substancji, należy podkreślić, iż w większości przypadków są to substancje ulegające łatwej biodegradacji w środowisku gruntowo-wodnym, w związku z czym nie należy się spodziewać ich kumulowania się w środowisku gruntowo-wodnym.

Do badań wód podziemnych wytypowano łącznie 5 punktów poboru wód podziemnych:

- 3 punkty zostały nawiercone na potrzeby poboru wód (dwa punkty tj. jeden pomiędzy podziemnym zbiornikiem oleju opałowego a chłodnią rafinerii oraz drugi pomiędzy oczyszczalnią ścieków a podziemnym zbiornikiem oleju opałowego) i trzeci punkt - piezometr P9, przy magazynie heksanu),
- 2 próby pobrano z istniejących piezometrów (P5 i P8), rozmieszczonych w otoczeniu zrehabilitowanego biologicznie składowiska zaolejonej ziemi bielącej.

Zgodnie z załączoną mapą (schemat geomorfologiczny) spływ wód podziemnych odbywa się z południa na północ w kierunku koryta rzeki Odry, w związku z czym piezometry zlokalizowane wokół składowiska ujmują wody, które spływają również z terenu zakładu. W związku z powyższym pobrano wody z dwóch piezometrów (dwóch punktów), które zlokalizowane są przed składowiskiem ziemi okrzemkowej - piezometr nr 5 i nr 8. Ponadto wytypowano 3 punkty poboru wód podziemnych, w sąsiedztwie tych punktów w których zostały stwierdzone zanieczyszczenie gleb olejem mineralnym, cynkiem oraz w sąsiedztwie podziemnego magazynu heksanu. Wykorzystane istniejące piezometry nr 5 i 8 znajdują się w sąsiedztwie punktu, w którym stwierdzono zanieczyszczenie gleby WWA.

W punkcie nr 1 został nawiercony otwór do głębokości 6 m, na tej głębokości stwierdzono występowanie warstwy betonu, w związku z powyższym należy stwierdzić, że w tym punkcie wody gruntowe są izolowane warstwą betonu. W punkcie nr 2 nie stwierdzono występowania wody do głębokości ok. 9 m. W tym miejscu stwierdzono występowanie utworów gliniastych oraz iłów (na głębokości

8 m). Warstwa glin stanowi warstwę słabo-przepuszczalną, która dobrze chroni wody podziemne w rejonie rozpatrywanego punktu. Zdecydowano nie dokonywać głębszych wierceń, aby nie przerywać warstwy izolującej wody podziemne. W związku z faktem, iż zalegające w tym rejonie wody podziemne są dobrze izolowane, należy stwierdzić, że nie zachodzi ryzyko ich zanieczyszczenia.

Wyniki badań dla piezometru P5 i P8 (zlokalizowanych przed składowiskiem ziemi okrzemkowej) wskazują, że ze względu na zawartość cynku i WWA wody podziemne należy zakwalifikować jako wody I klasy czystości czyli wody bardzo dobrej jakości.

W punkcie nr 3 (piezometr P9 zlokalizowany przy magazynie heksanu) wody podziemne klasyfikują się do klasy III czystości czyli wody zadawalającej jakości ze względu na zawartość WWA.

Ze względu na zawartość oleju mineralnego wody podziemne w ww. piezometrach kwalifikują się do klasy IV – wody niezadawalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wyraźnego wpływu działalności człowieka.

Należy podkreślić jednak, że wynik ten jest poniżej zakresu oznaczalności metody, w związku z czym rzeczywista zawartość olejów mineralnych w badanych próbkach może być znacznie niższa. Akredytacja w granicach 0,60-50 mg/l jest zgodna z zakresem akredytacji AB 912 wyd. 7 z dn. 24.03.2014.

Ze względu jednak na stwierdzone przekroczenia oraz zgodnie z propozycją wnioskodawcy, zobowiązano prowadzącego instalację do badania zanieczyszczenia gleb i ziemi raz na 10 lat, zgodnie z art. 217 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Badań należy dokonać w zbliżonych lokalizacjach, które zostały wyznaczone do badań na etapie sporządzania raportu początkowego i w których zostały stwierdzone zanieczyszczenia. Do badań należy wybrać takie wskaźniki jak olej mineralny, cynk, WWA i heksan.

Ponadto zobowiązano prowadzącego instalacje do wykonywania pomiarów zawartości substancji w wodach gruntowych, w tym pobieranie próbek, co najmniej raz na 5 lat. Pomiarów substancji w wodach gruntowych wykonywać w zbliżonych lokalizacjach, które zostały wyznaczone do pomiarów w raporcie początkowym (5 punktów lokalizacyjnych). Do pomiarów należy wybrać takie substancje jak: olej mineralny, cynk, WWA i heksan.

Organ nałożył na prowadzącego instalacje obowiązek prowadzenia pomiarów gleby, ziemi i wód gruntowych heksanu ze względu na jego typy zagrożeń tj. m.in. substancja ciekła łatwopalna, zagrożenie spowodowane aspiracją, długotrwałe zagrożenie dla środowiska wodnego.

Ponadto organ zobowiązał prowadzącego instalację do prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczeń ziemi, gleby i wód gruntowych, wyłączając substancje wymagające wykonania pomiarów, poprzez oględziny i nadzorowanie terenu zakładu, oraz sporządzanie z ww. czynności corocznych sprawozdań wraz z informacjami dotyczącymi awarii i niekontrolowanych wycieków tych substancji, które należy przechowywać oraz następnie zobowiązano Zakład, do sporządzania analizy z ww. oceny ryzyka i przesyłania jej, raz na 10 lat, do tutejszego organu.

W myśl art. 185 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, stronami postępowania o wydanie pozwolenia są prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze. Mając na uwadze fakt, iż w związku z eksploatacją instalacji nie stwierdzono obszaru ograniczonego użytkowania, tutejszy

organ stwierdził, iż stroną w niniejszym postępowaniu jest tylko i wyłącznie prowadzący instalację.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony, organ przychylił się do prośby wnioskodawcy i orzekł jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu za pośrednictwem Starosty Brzeskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

z up. STAROSTY

Aneta Lakoma

Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska,
Rolnictwa i Leśnictwa

Na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. nr 225, poz. 1835) uiszczono opłatę skarbową w wysokości

..... 10,00 zł w dniu

nr pokwitowania/nr rach. bankowego urzędu gminy (miasta)

..... Brzeg

stanowisko służbowe

..... starszy specjalista

..... Sylwia Minikowska

imię i nazwisko kwitującego

podpis

Załączniki:

1. Załącznik Nr 1. „Mapa lokalizacji punktów pomiarowych emisji hałasu”.

Otrzymują:

1. Zakłady Tłuszczowe „Kruszwica” Spółka Akcyjna,
Zakład w Brzegu, ul. Ziemi Tarnowskiej 3, 49-300 Brzeg + 1 egz. dokumentacji
- ② a.a.

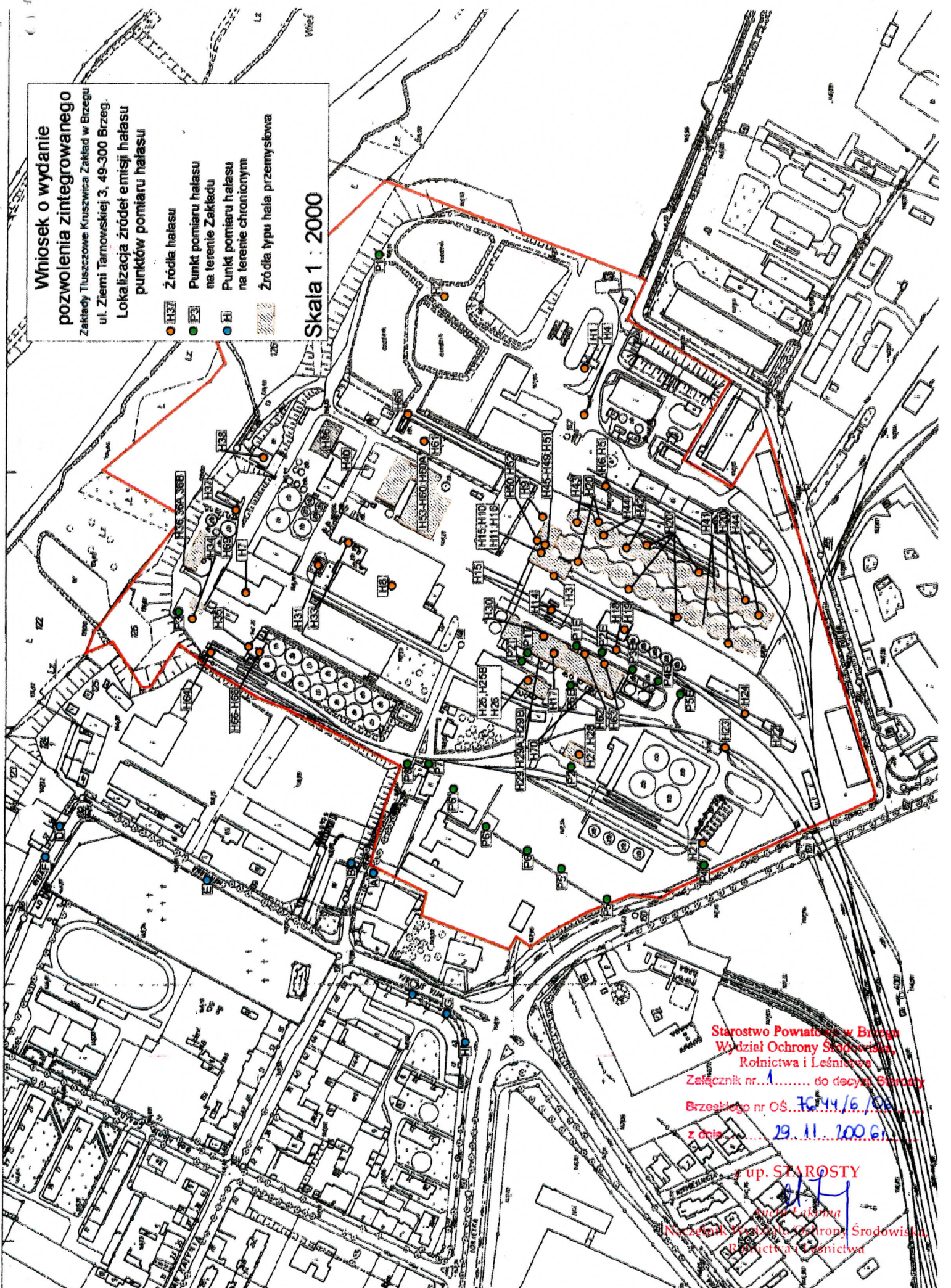
Do wiadomości:

1. Minister Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
2. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu,
ul. C.K. Norwida 42, 50-950 Wrocław
3. Opolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Opolu,
ul. Nysy Łużyckiej 42, 45-035 Opole
4. Marszałek Województwa Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole
5. Burmistrz Brzegu, ul. Robotnicza 12, 49-300 Brzeg

**Wniosek o wydanie
 pozwolenia zintegrowanego
 Zakłady Tluszczone Kruszowice Zakład w Brzegu
 ul. Ziemi Tarnowskiej 3, 49-300 Brzeg.**
**Lokalizacja źródeł emisji hałasu
 punktów pomiaru hałasu**

- Źródła hałasu
- Punkt pomiaru hałasu na terenie Zakładu
- Punkt pomiaru hałasu na terenie chronionym
- Źródła typu hala przemysłowa

Skala 1 : 2000

Starostwo Powiatowe w Brzegu
 Wydział Ochrony Środowiska,
 Rolnictwa i Leśnictwa
 Załącznik nr. 1 do decyzji Starosty
 Brzeskiego nr OŚ. 70.44/6/106
 z dnia 29.11.2006r.
 z up. STAROSTY
 Anna Łukaszka
 Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska,
 Rolnictwa i Leśnictwa